

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΤΟΥ κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ “ΚΑΚΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ,”

(Τι είδα, τι άκουσα και τι κατάλαβα)

Γ'.

“Όταν ρώτησα τον πάτερ Ματθαίο από ποιά μέρος της Κρήτης κατάγεται, μου άπάντησε:

— Οί χριστιανοί δεν έχουν πατρίδα!
Κι' άμεσως καπάν μου έξέφρασε τό παράνομό του κατά του Βενιζέλου:
— Γιατί εκείνος ό γέρον καταδιώκει ένα γέροντα όσαν έμέ; μου έλε.

Τού έξήγησα ότι ό καταδιώκων σήμερα δεν είναι ό Βενιζέλος, αλλά ό Τσαλδάρης.

“Αλλά ό πάτερ Ματθαίος πάλιν τό έρωσε στον Ύψιστο:
— ‘Ο Θεός! έλε.

Τά μάτια του έξιντα πολύ. Έμπρός του ένα μαύρο πετραχήλι με κόκκινους σταυρούς.

Τόν ρώτησα άν είναι άληθές τό γραφέν ότι άλωστε παρουσιάσθη ένακιον του βασιλέως Γεωργίου και τόν καταράσθηκε διότι δυό άδελφοί συνεξέχθησαν δυό άδελφάς.

— Για την άλληλομύξιαν αυτήν, μου άπάντησε, δεν παρουσιάσθηκα ένακιον του βασιλέως να τόν καταράσθω, αλλά έκαιτηρίασα την πράξιν αυτών εις τό πλήρωμα ενός ναού των ‘Αθηνών, της ‘Αναλήψεως, (άν ένθυμείται καλά). Και γι' αυτό έτιμαρήθην τότε, έξορισθείς.

Τόν ρωτάω γιατί τόση άντιπηρότης στο μοναστήρι της ‘Κακής Θάλασσας.

— Είσαι χριστιανός; μου λέει.
— Νομίζω.

— Δοκίμν, γνωρίζεις πόσοι είναι οι μάρτυρες και έβασανίσθησαν για την πίστι του Χριστού;

— ‘Υποθέτω όσους αναφέρουν τα Μηναία;

— Όχι, 30,000 μάρτυρες του Χριστού έκράτουν κάθε ήμέραν, 30,000 μάρτυρες, μάλιστα, την ήμέρα, έδωσαν τη ζωή τους και τό αίμα τους για τόν ‘Ιησούν. Και τώρα ήθε αυτός ό Φράγκος των ‘Αθηνών, ό Φωστήλης κι' ό Μεταξάκης και έπούλησαν την έκκλησίαν μας στους λατίνους.

— Συγγώμη, του λέγω. Δεν γνωρίζω ποιοι είναι αυτοί οι κύριοι!...

— Γνωρίζεις τι ήταν ό ‘Ιουλιανός ό παραβάτης;

— Για μένα ήταν ένας σωματικής ιδεολόγος.

— Και ό Κοιρανίσιος;

— Αυτοκράτωρ και αυτός.

— Και ό ‘Ωριγένης;

— Κάτι ξέρω και γι' αυτόν τόν ‘χαλκέντερο».

— Αυτός ήταν μέγας νοϋς, αλλά άρεταικός. ‘Υπαγόρευε συγχρόνως εις επτά γραμματεΐς του και έγραφαν. ‘Η άρεσίς του ήταν’ ότι ή Κόλασις δεν είναι άπείρατος τιμωρία. ‘Εδίδασκε δηλαδή ότι, όσον καιρό ό άνθρωπος άμαρτάνει επί της γής, άλλον τόσον καιρό θα κολάζεται μετά θάνατον. Και όμως μόνο γι' αυτό ή έκκλησία τόν άφώρσε και τόν κατέκαισε. Φαντασθήτε πλέον τί άφορισμοί πρόπει να γίνουν και τί κολάσεις στο Φράγχο των ‘Αθηνών, τόν Φωστήλην και τόν ‘Αμελέτηνον που έπούλησαν τό ελληνικό θρησκειμα στους Φράγκους.

— Μά ποιοι είναι αυτοί που τά κάμανε αυτά;

— ‘Ο Μητροπολίτης ‘Αθηνών. ‘Ο Φωστήλης είναι ό ψευτοεπίσκοπος Καρυστίας.

— Ψεύτικος είναι ό Καρυστίας;

— Ψεύτικος. Παίζει μαντολίνο και πηγαίνει στον κινηματογράφο. Τώρα λέγεται... σ κ ο τ ε ι ν η ς, γιατί παρέσυρε τόσες χιλιάδες προβάτων του Θεού στην Κόλασι.

Τή στιγμή αυτή ήρθε και μια καλόγηρα, ήλικίας 35-40 ετών, άδύνατη αυλάον, ώλιγον όχηρή, με σκεπασμένο τό πρόσωπο, με τη μαύρη των μοναχών κουκούλαν, την φέρουσαν τό κόκκινο σταυρωτό σήμα της Μονής. ‘Ηταν ήψηλή και ευθύκομος. Έκάθισε κοντά στον ήγούμενο, και ένώ δυό-τρεις άλλοι που γλύστρησαν ως εκεί, συμπεριεφέροντο ως υποτακτικοί στον ήγούμενο, έσταύρωσαν τά χέρια τους, υπεκλίνοντο και του έζητούσαν την άδεια για να μιλήσουν, ή άν έξεπτε τό ραβδί του, έκαναν τρεις μετάνοιες ένάπικόν του, τό έσαναν, ήπατά-

ζοντο τό χέρι του και έπειτα του τό έδιναν, αυτή μιλούσε ελεύθερα ένάπικόν του, τόν διέκοπτε πολλές φορές και τόν ξεπερνούσε σε κατηγορίες, όσάκις ό ήγούμενος Ματθαίος κατηγορούσε κατά η.

— Ποιά είσθε σεις; την έρωτώ.
— Δούλη του Θεού! μου άπαντιά.

Σέ λίγο όμως κατάλαβα ότι ήταν ή ήγουμενή Μαριάμ!

— Μά γιατί να τά κάμη αυτά ό Καρυστίας, ένας μορφωμένος Ιεράρχης; ρώτησα τόν Ματθαίο.

— Διότι έχουν πέσει χρίματα πολλά, από τόν Μητροπολίτη ‘Αθηνών, μου άπάντησε.

— Πήρε εκατομμύρια! πρόσθεσε και ή Μαριάμ.

— Και που τά βρήκε ό Μητροπολίτης ‘Αθηνών τά εκατομμύρια;

— Έπούλησε την έκκλησία στον Πάπα!

— Όχι δά!

— Ξέρετε τι έλετε για τό Χριστό, που άβρισ σταυρώσαντα; ‘Οτι ό Χριστός μας έκαθε στο Σταυρό από συγκοπή!...

— Πότε τό έλετε αυτό;

— Πριν τόν κάμουμε ψευτομητροπολίτη. Γι' αυτό, όταν έγινε Μητροπολίτης, έπρόσθεσε ή ήγουμενή, μεγάλα κακά έγιναν στην ‘Ελλάδα. Όταν άνήχθη στο θρόνο, έγινε τό μεγάλο ναυάγιο της ‘Αλεξάνδρας», του πλοίου που μετέφερε τοΐς ναυτικούς και πνήγχαν τόσο άξιοματικούς και ναΐτες του πολεμικού μας.

— ‘Ο δάιμονας τόν έβαλε να καταστρέψη τό έθνος, έλε και ό ήγούμενος. Μας τά φώναζε αυτά κι' ό διάβολος.

— ‘Ο διάβολος!

— Μάλιστα, ό διάβολος!

— Πού;

— ‘Εδώ.

— Μά, μπαίνει ό διάβολος σε χώρους Ιερούς;

— Είχε υπεί σ' έναν δαμονισμένο!... Και όταν του βγάλουμε τά δαυμόνια, από δλίγον ημερών, αυτά, πριν να βγούν, εφώναζαν: ‘Ο Μητροπολίτης ‘Αθηνών είναι τέκνον μου! ‘Ολοι τό άκουσαν αυτό.

— Να, να! άκούστηκαν διάφορες φωνές από τό βάθος. ‘Ολοι τό άκούσαμε.

‘Εγώσα κι' έκάταξα. Πολλοί, ή μάλλον όλοι, από τούς συγκεντρωθέντας στη μονή προς θεραπείαν, ύστερικοί ή παθόντες θρησκευτικό παραλήρημα, είχαν εισέλθει μέσα στο θάλαμο, έπιηδης άφεισισης της θήρας άνοιχτής, να ν' άκούσουν και να φανατισθόν περισσότερο.

Στην όμόθυμο και όμόφωνο εκείνην σωμαρτηρία, ό ήγούμενος άρχισε να μιλά με περισσότερο έξαση και ζέση:

— Τόν ξέρεις τό Μητροπολίτη ‘Αθηνών; μου λέει.

— Μόνον από την εικόνα του.

— Τά είδες τά γένια του;

— Τά είδα.

— Είχε ψεύτικα! Τά... βγάζει κάθε βράδυ και πάει στους χορούς!

— ‘Η ε' Ατλαντίδα, πρόσθεσε ή Μαριάμ, του έχει τη φωτογραφία χωρής γένεια!

— Αυτός ένας, φώναζε ό Ματθαίος, ό Μεταξάκης ό Μελέτιος κι' εκείνος που ψόφησε, ό Βασίλειος, δημοουργήσανε εδώ ή Μασσωνια.

— Έκλεψε 13,000,000, διακόπτε ό ήγούμενος, από τη μονή Πετραπή.

— Γιατί δεν τόν καταγγείλατε; ρωτώ.

— Σε ποόν; Είπε όλοι σενέγοχοί του! ‘Ολοι άμαρτωλοί.

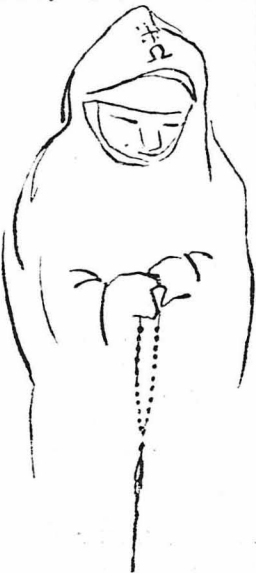
— Γιατί δεν έπήγαμε να τά πής έσύ, πάτερ Ματθαίε, του Βενιζέλου που ήσουν και σωμαθητής του;

— Διότι ό ‘Ιερεμίας λέγει: ‘Επικατάρατος πός ό έλπίζων επί ανθρώπων!»

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ‘Η συνέχεια.

‘Η ήγουμενή Μαριάμ.

Μιά από εις καλόγηρες του μοναστηριού.

‘Ο πάτερ Ματθαίος.